

جمعه 7 دی 1397، 20 ربیع الثانی، 1440-28 دسامبر 2018

شهادت روحانی مجاهد، آیت الله "حسین غفاری" در زندان رژیم پهلوی (1353ش)

شهادت روحانی مجاهد، آیت الله "حسین غفاری" در زندان رژیم پهلوی (1353ش)
 آیت الله شیخ حسین غفاری در سال 1295 ش برابر با 1335 ق در آذرشهر تبریز متولد گردید. وی در ابتدا در کنار تحصیل، کار می کرد و زندگی فقیرانه ای داشت. ایشان پس از مدتی تصمیم گرفت برای بهره رسانی از استادان حوزه علمیه قم راهی این شهر گردد. از این رو، وارد حوزه علمیه قم شد و از محضر استادانی چون محمدفیض قمی، سیدمحمدتقی خوانساری، سید شهاب الدین مرعشی نجفی، علامه طباطبایی، سید احمد خوانساری، سید حسین بروجردی و امام خمینی (ره) بهره رسانی یافت و به درجات بالایی علمی رسید. این روحانی والا مقام که در کمال سادگی و قناعت زندگی می کرد، به خاطر ظلم و ستم رژیم وابسته پهلوی، با انتشار مجله و تألیف کتب متعدد، به مبارزه با رژیم شاه پرداخت. وی در کنار عالمان مجاهدی همچون عبدالرحیم ربانی شیرازی، سید محمود طالقانی، سید محمدعلی قاضی طباطبایی، سید اسدالله مدنی، علی فدوسی و مرتضی مطهری و... مبارزات خود را ادامه داد و تهدیدات رژیم، هراسی به دل او نیافکند. ایشان همچنین با سخنرانی های متعدد، مطالب و مفاسد رژیم شاه را افشا کرد. آیت الله غفاری در جریان نهضت مقدس امام خمینی (ره) بارها به زندان افتاد و شکنجه های سختی را متحمل شد. مزدوران پهلوی برای در هم شکستن اراده این عالم مجاهد، فرزندان، برادر و همسرش را نیز دستگیر کردند اما آیت الله غفاری، چونان کوه استوار و پرصلابت ایستادگی می کرد و این رنج و درد را در راه هدف والا و مقدمش، به جان خرید. به طور کلی حبس های ایشان از سال 1340 آغاز و تا پایان عمر به مدت سیزده سال ادامه یافت. آیت الله غفاری در طول سال های سیاه زندان در برابر انواع شکنجه های روحی و جسمی مقاومت می نمود و وقتی در زندان، نظر ایشان را درباره امام خمینی (ره) سوال کردند گفت: من فکر می کنم تنها کسی که می تواند ایران را نجات دهد، آیت الله خمینی است. و نیز جمله شجاعانه و قهرمانانه او که فرمود: "دشمن خمینی کافر است" کمر استبداد شاهی را شکست. در نهایت، رژیم که از به زانو درآوردن این اسوه پایداری ناامید شده بود تصمیم به شهادت ایشان گرفت. سرانجام این مجاهد سخت کوش و روحانی مبارز، پس از تحمل شکنجه های وحشتناک عوامل مزدور پهلوی، در هفتم دی ماه 1353 ش 58 سالگی به شهادت رسید و در قم به خاک سپرده شد.

فرمان امام خمینی برای تشکیل نهضت سوادآموزی (1358ش)

در هفتم دی ماه 1358، حضرت امام، فرمان بسیج عمومی برای مبارزه با بی سوادگی در کشور و تشکیل نهضت سوادآموزی را صادر کردند. در این فرمان، به همه مردم ایران، توصیه شده بود که در این نهضت مردمی شرکت کنند و در باسواد کردن افراد بی سواد، بکوشند. براساس آخرین گزارش های منتشره، میزان با سوادگی در ایران به طور چشمگیری افزایش یافته و ایران اسلامی از چهارچوب کشورهای بی سواد جهان خارج و در ردیف کشورهای باسواد قرار گرفته است. در سال 1355 تنها 47 درصد جمعیت شش سال به بالا با سواد بوده اند که این رقم در آغاز دهه سوم انقلاب اسلامی، هشتاد درصد می باشد.

سوادآموزی، تنها فرایند یادگیری مهارت های خواندن، نوشتن و حساب کردن نیست؛ بلکه کمک کردن به آزادسازی انسان و رشد کامل اوست. سوادآموزی، شرایط مناسب را برای کسب آگاهی انتقادی از تضادهای جامعه ای به وجود می آورد که فرد در آن زندگی می کند. همچنین، سوادآموزی انسان را برمی انگیزد تا با مشارکت فعال و بهره گرفتن از نیروی نوآوری، طرح هایی بیافریند که می تواند در متحول ساختن جهان مؤثر باشد. در مجموع، سوادآموزی حق اساسی هر انسان است. سوادآموزی و به طور کلی آموزش و پرورش، یکی از ابزارهای اصلی برای تمام دگرگونی های اجتماعی است. سوادآموزی، عملی سیاسی است؛ یعنی مشارکت انسان، در ساختن هدف ها و ایجاد محیط و شرایط مناسب زندگی. سوادآموزی در ایران، از سال 1315 شمسی، با تشکیلات سازمان تعلیمات اکابر آغاز شد. در آن زمان این بخش از وظیفه سوادآموزی، از ادارات مربوط به وزارت معارف به شمار می رفت، ولی پس از مدتی، چون توفیق چشم گیری نداشت، منحل شد. سرانجام بعد از انقلاب به رهبری امام خمینی رحمه الله نهضت سوادآموزی پایه گذاری شد و فصل جدیدی را در تاریخ انقلاب ما گشود. این نهضت در ابتدا در قالب نهادی مستقل کار خود را آغاز نمود و سپس در سال 1361، به آموزش و پرورش پیوست. همکاری این نهاد انقلابی با آموزش و پرورش، به صورت کار مشترک آغاز و سبب شد که تلاش وسیع تری در مجموع کشور شروع و خوش بختانه دستاوردهای بزرگی نصیب ملت شایسته و انقلابی ایران شود.

مرگ "کوندامین" ریاضی دان شهیر فرانسوی (1774م)

کوندامین، ریاضی دان، سیاح و مهندس معروف فرانسوی در سوم مه 1701م در پاریس به دنیا آمد. وی گرچه

کشف اکسیژن توسط "ژوزف پریستلی" شیمی دان انگلیسی (1774م)
ژوزف پریستلی، شیمی دان معروف انگلیسی طی آزمایش‌های خود موفق شد تا در 28 دسامبر 1774م، گاز اکسیژن را کشف کند. اکسیژن گازی بی‌رنگ، بی‌بو و نامرئی است که نزدیک به نیمی از اتم‌های جهان را شامل می‌شود. پریستلی، از گرما دادن اکسید جیوه قرمز به وجود اکسیژن پی برد، اما به اهمیت آن واقف نشد و بعدها دانشمندان دیگر آن را اکسیژن نامیدند. اکسیژن نقش مهمی در حیات آدمی ایفا می‌کند چرا که به هنگام تنفس، به درون بدن می‌رود و با غذا ترکیب می‌شود. حاصل این عمل، تولید انرژی است که در راه زنده ماندن و کار کردن مصرف می‌گردد. اکسیژن موجود در هوا باعث می‌شود اشیاء هنگام گرم شدن بسوزند؛ حتی بدن انسان از سوختن خفیف اکسیژن نیرو می‌گیرد و توان کار پیدا می‌کند. هیچ شیئی بدون وجود اکسیژن آتش نمی‌گیرد و با شعله‌ور شدن شیئی، گازهای حاصل از آن، با اکسیژن موجود در هوا ترکیب می‌شوند که در نتیجه، نور و روشنایی به وجود می‌آید.
تحصیلات مرتبی نداشت ولی به سبب علاقه فراوانی که به جغرافیا و ریاضیات پیدا کرد، به مطالعه درباره این علوم پرداخت و دانشمند مشهوری شد. کوندامین در سال 1735م به همراه دانشمندان آکادمی علوم فرانسه، درصد شناختن شکل حقیقی کره زمین برآمد. این تلاش به کشف برآمدگی خط استوا و فرو رفتگی دو قطب شمال و جنوب انجامید. همچنین کوندامین در رأس یک گروه علمی، برای اندازه‌گیری برای یک قوس نصف النهار کره زمین و با هدف تلاش برای شناخت شکل زمین به کشور پرو در امریکای جنوبی که در نزدیکی خط استوا بود، رفت و طی ده سال این عمل را به انجام رساند. کوندامین سرانجام در 28 دسامبر 1774م در 73 سالگی درگذشت.